

vahy a úkolů podniků upraveny vládním nařízením. Při tom bude zároveň stanoveno, jak má být přihlíženo k veřejným zájmům.

Provozovací kapitál může si správa podniku opatřiti krátkodobými úvěry se svolením ministerstva, do jehož oboru podnik náleží, a se svolením ministerstva financí. Jinak mohou podniky tyto míti podíl na úvěrech ústavně vládě povolených podle rozhodnutí vlády.

Přebytky zjištěné po zapravení investic podle zásad stanovených nařízením podle odst. 1. odvádí podnik do státní pokladny, která hradí případný schodek zálohou. Zálohy provozovací poskytnuté státní pokladnou, jakož i podíly na úvěrech státních (odst. 2.) budou poskytovány na úrok, který určí vláda. Zálohy poskytnuté státní pokladnou, jež kryty jsou odvedenými přebytky, se neúčtují.

Bilance, sdělané podle zásad stanovených nařízením podle odst. 1. a schválené ministerstvem, do jehož oboru podnik náleží, jakož i ministerstvem financí a Nejvyšším účetním kontrolním úřadem, jsou součástí státní účetní závěrky.

Ustanovení §§ 5 a 6 zákona ze dne 20. března 1919, čís. 175 Sb. z. a n., zůstávají nedotčena.

§ 3.

Zatížení majetkové podstaty těchto podniků může se díti jen zákonem.

§ 4.

Správa podniku jest povinna předložiti včas rozpočet podniku na rok příští. Rozpočet tento jest přílohou rozpočtu státního.

§ 5.

Na předpisech o právním zastoupení státního majetku a o vedení exekuce proti státu se nic nemění.

§ 6.

Provedení tohoto zákona, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1923, ukládá se ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Rašín v. r.

405.

Zákon ze dne 21. prosince 1922

o změně §u 8 zákona ze dne 13. července 1922, č. 236 Sb. z. a n., kterým se doplňují a částečně v činnost uvádějí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 332 Sb. z. a n., jímž stát přejímá výkony zdravotné policejní.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V odst. 4. §u 8 zákona ze dne 13. července 1922, č. 236 Sb. z. a n., zaměňují se slova „částkou 10.000 Kč“ slovy „částkou 3600 Kč“ a vkládá se za slova „i požitky vyšší“ věta: „Jedna třetina smluvních požitků služebních je mimořádným přídavkem odpovídajícím mimořádným přídávům úředníků státních“.

Poslední věta téhož odstavce bude zníti takto: „Pensijní základna budiž stanovena se smluvními požitky ve smlouvě služební, nemá však býti nižší, než pensijní základna stanovená §§ 1 a 2 zákona ze dne 13. července 1922, č. 237 Sb. z. a n.“.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti současně se zákonem ze dne 13. července 1922, č. 236 Sb. z. a n., a provede jej ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Šrámek v. r.

406.

Zákon ze dne 21. prosince 1922,

kterým se mění ustanovení zákona ze dne 18. března 1921, č. 117 Sb. z. a n., o zmocnění vlády k dalšímu slučování a rozlučování obcí, ke změně hranic obcí, okresů, žup a zemí, jakož i k potřebným opatřením s tím souvisejícím.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

§ 1 zákona ze dne 18. března 1921, č. 117 Sb. z. a n., mění se a má zníti takto:

1. Vláda se zmocňuje, aby v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a v územích jim inkorporovaných v přechodné době až do konce roku 1923 slučovala a rozlučovala obce, jakož i měnila hranice obcí, okresů politických, soudních a zastupitelských, a k tomu cíli i hranice žup a zemí, byl-li do konce roku 1920 politickým úřadům správním písemným podáním dán k tomu podnět, nebo bylo-li těmito úřady v téže lhůtě z moci úřední zahájeno řízení.

2. Před každým opatřením ve smyslu odstavce prvního budiž vždy poskytnuta příležitost zúčastněným osadám, obcím, okresům, zemským správním výborům (zemským výborům, zemským správním komisím), aby se k věci mohly vyjádřiti ve lhůtě 30denní. Jinak není třeba ke všem těmto opatřením, vyjímajíc případy podle odstavce třetího, dobrých zdání, vyjádření nebo souhlasu jakýchkoli sborů a úřadů správních nebo sborů zákonodárných. Vláda však jest povinna zamýšlené sloučení, rozlučení neb změnu hranic uveřejniti po dobu osmi dnů vyhláškou v zúčastněných osadách a obcích. V dalších osmi dnech má každý právo podati připomínky u ministerstva vnitra, o nichž se rozhodne zároveň s rozhodnutím ve věci samé.

3. Při rozlučování obcí budiž dbáno toho, aby obce nově vznikající byly hospodářsky tak zajištěny, aby mohly plniti úkoly veřejné správy. Rozlučení může býti povoleno jen tehdy, když zemský správní výbor (zemský výbor, zemská správní komise) neodepře k němu souhlasu ve lhůtě čtyř měsíců; lhůta tato může býti o další 2 měsíce prodloužena.

4. Slučování a rozlučování obcí, jakož i změny hranic obcí, okresů správních a soudních a k tomu cíli i hranic žup na Slovensku a v Podkarpatské Rusi může vláda povolovati do konce roku 1924, byl-li do konce roku 1923 písemným podáním dán k tomu podnět služnovským (okresním) neb politickým úřadům jim nadřízeným, nebo bylo-li těmito úřady v téže lhůtě z moci úřední zahájeno řízení. Před každým takovýmto opatřením budiž zúčastněným obcím, okresům a župám poskytnuta příležitost, aby se k věci mohly ve lhůtě 30 dnů vysloviti. Jinak není ke všem těmto opatřením třeba dobrých zdání, vyjádření nebo souhlasu jakýchkoli sborů a úřadů správních nebo sborů zákonodárných, ani podmínek v zákonných čl. XXI. a XXII. z roku 1886 předepsaných. Vláda jest však povinna zamýšlené sloučení, rozlučení neb změnu hranic uveřejniti po dobu osmi dnů vyhláškou ve zúčastněných obcích. V dalších osmi dnech má každý právo podati k tomu

připomínky u ministerstva vnitra, o nichž se rozhodne zároveň s rozhodnutím ve věci samé. Při rozlučování obcí budiž dbáno toho, aby obce nově vznikající byly hospodářsky tak zajištěny, aby mohly plniti úkoly veřejné správy.

Článek II.

§ 3 téhož zákona mění se a má zníti takto:

Ministr vnitra se zmocňuje, aby v případech, kde jde o sloučení obcí a podle výsledků šetření jeví se to potřebným nebo účelným, před provedením sloučení rozpustil obecní zastupitelstvo a jmenoval správní komisi pro celé území, které se má sloučiti v jednu obec. Za těchž podmínek může ministr vnitra jmenovati správní komise pro části obce, která se má rozloučiti. Komise tyto převezmou ihned správu dotčených území a vykonají přípravy ku provedení voleb obecních v každé nové obci, sloučením neb rozlučením utvořené. V takových případech buďte volby rozpísány nejdéle do 6 měsíců, v obcích přes 10.000 obyvatelů nejdéle do jednoho roku.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.

407.

Zákon ze dne 21. prosince 1922,

jímž se schvaluje úvěr — poskytnutý vládami států, zastoupených v Mezinárodním výboru pro pomocné úvěry hospodářské — na repatriaci válečných zajatců československé státní příslušnosti z Ruska.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Národní shromáždění republiky Československé schvaluje úvěr — poskytnutý vládami států, zastoupených v Mezinárodním výboru pro pomocné úvěry hospodářské — na repatriaci válečných zajatců československé státní příslušnosti z Ruska (akce Nansenova).